

CONFERINȚA NAȚIONALĂ "DIDACTICA MATEMATICII", TÂRGU MUREȘ, 7 DECEMBRIE 2024

Dorel I. DUCA

Sâmbătă, 7 decembrie 2024 a avut loc la Colegiul Național Pedagogic "Mihai Eminescu" Târgu Mureș, a XXXVIII-a ediție a Conferinței Naționale "Didactica Matematicii".

A XXXVIII-a ediție a Conferinței Naționale "Didactica Matematicii" a fost organizată de Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, Facultatea de Matematică și Informatică, Inspectoratul Școlar Județean Mureș, Societatea de Științe Matematice, filialele Mureș și Cluj, Colegiul Național Pedagogic „Mihai Eminescu” Târgu Mureș, Primăria Municipiului Târgu Mureș.

Deschiderea festivă a conferinței a început la ora 10 și a avut loc în sala Tonitza de la hotelul Continental din Tg. Mureș.

Au adresat salutări de bun venit și urări de succes lucrărilor conferinței: prof. Paula-Maria Dărăban (inspector școlar general al Inspectoratului Școlar Județean Mureș), deputat Dumitrița Gliga, prof. univ. dr. Adrian-Olimpiu Petrușel (prorector al Universității „Babeș-Bolyai”), conf. dr. Marcel-Adrian Șerban (decanul Facultății de Matematică și Informatică de la Universitatea "Babeș-Bolyai").

Lucrările Conferinței Naționale "Didactica Matematicii" au fost deschise de prof. univ. emerit dr. Dorel I. Duca, președintele comisiei de organizare, prin următorul cuvânt:

"Ierarhizarea profesiilor este una din marile probleme ale societății actuale pentru că din poziția ocupată în ierarhia astfel întocmită decurg prestigiul social, remunerarea ș.a.m.d.

Sunt un adept al zicerii ”Adevărul trebuie spus în parabole!”, pentru că parabolele - unii le spun pilde, alții povestioare alegorice - ne învață cu mult mai multe despre lume decât o fac orice alte texte, iar unele dintre aceste parabole ne revin în minte cu mult mai repede și exact când avem nevoie de ele.

Încercând să înțeleg poziția unor membrii decidenți ai societății, relativă la locul profesiei de profesor în ierarhia profesiilor, gândul m-a dus la ”parabola turnului”, parabolă care încheie una dintre cele peste 40 de cărți scrise de medicul psihiatru, psihoterapeutul, omul de știință, cercetătorul și scriitorul brazilian Augusto Cury (n. 2 octombrie 1958, Colina, São Paulo, Brazilia).

Așadar, pentru a stabili ierarhia profesiilor s-a hotărât să se organizeze un concurs. Pentru aceasta, pe un stadion - adică într-un spațiu predispus spectacolului, aplauzelor și huiduielilor - organizatorii competiției au construit un turn înalt, prevăzut cu multe trepte. Pe fiecare treaptă a turnului urma să urce un orator - reprezentantul unei profesii - care, printr-un discurs convingător, urma să demonstreze de ce profesia lui este importantă și, de ce nu, cea mai importantă. Odată urcat pe o treaptă, oratorul trebuia să rămână pe treapta cu pricina până la sfârșitul concursului.

Regulile concursului fiind stabilite, organizatorii au invitat reprezentanții profesiilor, ai mass-mediei și au permis publicului - din toate categoriile sociale - să asiste la ceea ce se dorea a fi „meciul secolului”.

Primul care a urcat pe una din treptele turnului a fost reprezentantul psihiatrilor; el a invocat rolul lor, al psihiatrilor, într-o societate caracterizată prin absența normalității. Al doilea care a urcat pe una din trepte a fost reprezentatul lucrătorilor din domeniul justiției, adică al oamenilor care veghează la respectarea legilor. A urmat oratorul care îi reprezenta pe lucrătorii din armată, adică al garanților siguranței celorlalți ș.a.m.d.

După fiecare intervenție, publicul era convins de importanța profesiei respective.

Când se părea că nimeni nu mai voia să ia cuvântul, se constată că la baza turnului mai erau niște oameni adânciți într-o discuție. Profesori de la toate nivelurile - primar, gimnazial, liceal și universitar - stăteau de vorbă cu un grup de părinți, fără ca vocea lor să se facă auzită. Atenția publicului s-a îndreptat asupra lor, iar imaginea grupului a fost proiectată pe un ecran uriaș. Invitați să urce pe o treaptă a turnului, prin reprezentantul lor, profesorii au refuzat. „Într-o dispută, totdeauna există lași!”, a strigat moderatorul, iar publicul a început să râdă și să facă glume pe seama profesorilor. De la baza turnului, fără să urce vreo treaptă, profesorii au luat în cele din urmă cuvântul. Intervențiile lor aveau un element comun: refuzul de a fi considerați mai importanți decât psihiatrii, sau magistrații sau decât lucrătorii din domeniul militar, sau ... De ce? Pentru că ceea ce profesorii își doreau nu era ca profesia lor să fie considerată importantă, ci condiții. Condiții pentru a-și putea educa emoțional elevii, pentru a-i ajuta să devină oameni liberi și fericiți și deci să nu ajungă să fie tratați de psihiatri. Condiții pentru a cultiva inteligența elevilor, pentru a-și cunoaște drepturile și responsabilitățile și să nu ajungă astfel vreodată în boxa acuzațiilor. Condiții pentru a-i face pe elevii lor să înțeleagă că fiecare ființă umană este unică, iar viața acesteia trebuie prețuită și să nu ajungă să lupte în vreun război împotriva seamănului lor.

Intervențiile profesorilor au generat emoție, iar publicul a început să conștientizeze valoarea profesiei pe care acești oameni o reprezentau.

„Visători! Dumneavoastră trăiți în afara realității!”, a strigat moderatorul, adresându-se profesorilor. „Cui îi pasă de profesori? Comparativă cu celelalte profesii. [...] Profesia dumneavoastră va fi desființată în societățile moderne. Vă vor înlocui calculatoarele, inteligența artificială...! Nu sunteți demni să vă aflați în această dispută!”, a adăugat organizatorul evenimentului.

Publicul a trecut imediat de partea celui mai puternic, iar profesorii au fost umiliți. Consecința? În tăcere, profesorii au părăsit baza turnului și, cum era de așteptat, în absența fundamentului, turnul s-a prăbușit. Apoi, profesorii au părăsit sălile de clasă. Niciun calculator nu a putut să-i înlocuiască. Iar societatea s-a prăbușit la rândul ei. Haosul a pus stăpânire pe orașe. Haosul, anxietatea, nedreptățile erau fenomene “normale” ...

De abia atunci, cei responsabili de mersul lumii au înțeles că dincolo de cunoștințe, profesorii educă înțelepciunea, solidaritatea, respectul unuia față de ceilalți, respectul față de muncă, iubirea, frumusețea, smerenia, răbdarea, ... Că sunt cumva speranța lumii. În absența profesorilor există viitor, dar ce viitor? Și au recunoscut că au greșit, că au înfăptuit o crimă – și au făcut promisiuni: o mare parte a bugetului va fi investită în educație, demnitatea profesorilor va fi reabilitată, fiecare copil va avea acces la educație ș.a.m.d.

Odată puse în practică, promisiunile au dat roade. Nu a doua zi, ci după zeci de ani. Fiindcă, așa cum știm, efectele în educație nu se văd imediat. Poate aceasta este și problema.

De ce am ales să vă prezint (reamintesc) această parabolă? Pentru că o parte, și nu mică, din foștii elevi – acum “personalități” în te miri ce domenii nu au înțeles și nu înțeleg rolul profesorului și al școlii. Suntem considerați doar consumatori de buget și deci paraziți societății, persoane care nu au fost în stare să devină decât profesori și deci fără ei societatea ar fi mult mai fericită.

Pentru că ne place sau nu, profesorii reprezintă baza societății. Cu siguranță că nu toți sunt așa cum ne-am dori. Poate că nu toți au har. Nu toți sunt modele. Nu toți sunt empatici și nu toți au competențe didactice. Nu toți merită să fie parte a sistemului...

Dar de ce am ajuns aici? Poate că ar trebui să se privească undeva sus, spre vârful turnului... Iar noi, profesorii să rămânem la baza turnului, așteptându-i pe ceilalți să coboare, să ne spună “Mulțumesc că m-ați făcut om!”

Mulțumesc că mi-ați oferit timpul dvs și deci vă rămân dator!”

În plenul conferinței s-au prezentat două comunicări deosebit de interesante:

1. Prof. univ. dr. Mușata-Dacia Bocoș și conf. dr. Mihaela Gabriela Neacșu: Problematizări în didactica generală și în didacticile specialităților

2. Prof. Ana Elisabeta Naghi: Matematica aplicată

Apoi, cu toții, ne-am deplasat la Colegiul Național Pedagogic “Mihai Eminescu”, unde sălile de clasă foarte frumos amenajate ne așteptau pentru a ne prezenta comunicările.

Primiți cu totul deosebit, ne-am împărțit pe secțiunile: algebră (13 comunicări), analiză (17 comunicări), geometrie (17 comunicări), informatică, astronomie, matematică aplicată (12 lucrări), metodică - împărțită pe 2 grupe - (13+12=25 comunicări) și aritmath (14 comunicări).

O parte din lucrările prezentate la Conferință, după ce vor obține referatele de acceptare, vor fi publicate în revista “*Didactica Mathematica*”.

Masa ce a urmat a dat o intimitate aparte atmosferei create.

Pentru minunatele momente oferite tuturor participanților Conferinței Naționale *"Didactica Matematicii"* - Târgu Mureș, 7 decembrie 2024, aducem sincere mulțumiri conducerii Colegiului Național Pedagogic "Mihai Eminescu" Târgu Mureș - director prof. drd. Dorin-Cristian Lobonț și colegilor noștri - prof. Carmen Radu și prof. Anca Szalai -, precum și tuturor cadrelor didactice care și-au adus din plin aportul la reușita acestui eveniment de mare anvergură. Pentru susținerea instituțională, mulțumim prof. Paula-Maria Dărăban (inspector școlar general al Inspectoratului Școlar Județean Mureș), prof. univ. dr. Adrian-Olimpiu Petrușel (prorector al Universității „Babeș-Bolyai”), conf. dr. Marcel-Adrian Șerban (decanul Facultății de Matematică și Informatică).

Facultatea de Matematică și Informatică,
Universitatea "Babeș-Bolyai", Cluj-Napoca
e-mail: dorelduca@yahoo.com